Nr. 5. Mielec, w sierpniu 1933 r. Rok XIV.

Orędownik

Starostwa i Wydziału Rady powiatowej w Mielcu.

Wychodzi raz w miesiącu.
Prenumerata roczna urzędowa 3 Zł.
„ „ prywatna 4 Zł.

Do wszystkich Zarządów gminych w powiecie.

L: Wet.-1-13/33. Mielec, dn. 1/VII 1933

Urząd Wojewódzki zarządzeniem z dnia 26/VI 1933 L. Wet. IX-3a-24/33 zwrócił uwagę na niejednostajne i szablonowe zgłaszanie wypadków zaraźliwych chorób zwierzęcych co niejednokrotnie powoduje niepotrzebne wyjazdy służbowe powiatowego lekarza weterynaryjnego a Skarb Państwa naraża na niepotrzebne koszta—względnie samego lekarza weterynaryjnego któremu w razie niekoniecznego wyjazdu—Urząd Wojewódzki odmawia wypłaty kosztów podróży i diet.

Wobec powyższego zaznaczam, że w każdem zgłoszeniu bez względu z której strony ono nadchodzi winny i muszą być jeszcze za życia wzbudzające podejrzenie zachorowania zwierzęcia na jedną z chorob zaraźliwych przewidzianych obowiązkiem doniesienia.—

Objawy te pozwalają przypuszczalnie zadecydować, czy w danym wypadku zachodzi podejrzenie choroby zaraźliwej i potrzeba delegowania lekarza weterynaryjnego do załatwienia sprawy na miejscu.

Przykładowo zaznaczam, że powyżej wymienione doniesienia winny mniej więcej opiewać następująco:

1) Donoszę, że dnia 20 bm. w zagrodzie XX. zachorowała krowa pod następującemi objawami . . . i dnia 22 bm. padła a po śmierci wystąpiły następujące objawy . . . .

albo:

2) Donoszę, że dnia 15 bm. zachorował w zagrodzie XX. koń—pod objawami świerzbu—albowiem na głowie, szyi, łopatkach i t. d. tworzą się guziczki, sierść na guziczkach nastrasza się następnie wypada tworząc łysiny.

L: B. 1/12 44/33. Mielec, dn. 22/VII 1933

Coraz częściej dochodzi do wiadomości Izby Skarbowej w Krakowie, iż nieznane indywidua, podszywając się pod charakter delegatów Izby Skarbowej i legitymując się sfałszowanymi dokumentami, grasują między nieoświeconą ludnością, a w szczególności między inwalidami i wdowami zamieszkałymi w gminach wiejskich i miasteczkach, od których pod pozorem wyjednania lub podwyższenia zaopatrzenia inwalidzkiego, wyłudzają w sposób oszukańczy różne opłaty i narażają powagę urzędu na poniżenie.

Celem zapobieżenia tym karygodnym wypadkom, proszę o ostrzeżenie w odpowiedniej drodze ludności, aby miała się na baczności przed tego rodzaju osobnikami i w każdym podejrzanym wypadku wzywała interwencji władz bezpieczeństwa.

Równocześnie zaznaczam, że Izba Skarbowa nie deleguje żadnych urzędników w sprawach zaopatrzeniowych, a jedynie w razie potrzeby odnosi się do organów Kontroli Skarbowej właściwych według miejsca zamieszkania danej osoby celem przeprowadzenia dochodzeń w sprawach majątkowych i tp.

Organa te obowiązane są wykazać się urzędowymi legitymacjami i nie pobierają za swe czynności żadnych opłat.

L: W-21/7 33. Mielec, dn. 24 lipca 1933

Ministerstwo Spraw Wewn. komunikuje, iż ukazała się broszura p. t. „Ratownictwo ludności cywilnej (Samoobrona Przeciwgazowa) wydana w Katowicach —

Broszura ta zawierając cały szereg błędów odnośnie przygotować ludności do O. P. L. G., obliczona jest na duży zysk prywatny (cena 1 zł. za 18 str. druku), w drukach zaś reklamowanych nie podając, że „Samoobrona Przeciwgazowa“ jest firmą wprowadza czytelnika w błąd, gdyż może on sam sądzić, że jest to nie firma prywatna a organizacja społeczna popierana przez Państwo.—

Podając powyższe do wiadomości ostrzegam przed nabywaniem tego wydawnictwa wobec jego bezwartości i wysokiej ceny.

L: Z-24/174-33. Mielec, dn. 3.VIII. 1933

Wobec pory dojrzewania owoców i wzmożonego ich spożycia, powodującego zwiększenie się nasilenia chorób zakaźnych przewodu pokarmowego (duru brzusznego i czerwonki) przy niezachowaniu elementarnych zasad higjeny (spożywanie owoców bez ich oczyszczenia zaraz po nabyciu z rąk sprzedawcy), Urząd Wojewódzki przesyła po 1 egzemplarzu plakatu „MYJCIE OWOCE“ celem wywieszenia go w tamtejszym Urzędzie na widocznem miejscu, a raczej w miejscu większego skupienia się ludności.

L. A-III-4-65-1933 Mielec. dn. 8.VIII. 1933.

Zgodnie z postanowieniem art. 43 rozp. Prezyd. Rzecz. Posp. o prawie przemysłowem z 7 czerwca 1927 w sprawie ustanowienia taryfy kominiarskiej na tut. powiat polecam Zarządom gmin spowodować uchwałę rady gminnej celem oznaczenia wysokości opłat za czynności kominiarskie a mianowicie:

1. od komina (szufli) w domach parterowych . . gr.
2. „ „ „ „ I. piątr. . . . . . gr.
3. „ „ „ „ II. „ . . . . . gr.
4. za każde następne piętro o . . . gr. więcej, suterena lub poddasze zamieszkałe, uważa się jako jedną kondygnację, czyli piętro.
5. pozycja 1, 2, 3, oznaczają szuflady o przekroju do 35 ctm. w kwadrat, większego przekroju szuflady tak zwane przełazowe mają być wynagradzane o . . . gr. więcej do poszczególnych pozycji.
6. od szlaga do 2. metr. . . . . gr.
7. ponad 2 metry . . . . gr.
8. od kanału maszyn parowych, kotłów, majsnerów i tp. za każdy metr bieżący . . . . gr.
9. od szuflady używanej do centralnego ogrzewania w domach większych i gmachach publ . . . . . . gr.
10. od szuflady używanej do centralnego ogrzewania w domach o 2-ch lokatorach . . . . gr.
11. od komina fabrycznego wolno stojącego bez względu na wysokość . . . . gr.
12. od komina używanego w piekarniach, wędzarniach, oraz wszelkich zakładach przemysłowych, bez względu na wysokość . . . . gr.
13. od szuflady używanej do ognisk stolarzy, bednarzy, kowali, kapeluszników, bez względu na wysokość . . . . . gr.
14. od komina używanego do kuchen zbiorowych w zakładach publ. klasztorach, restauracjach, kawiarniach, koszarach wojskowych, pralniach zawodowych, bez względu na wysokość . . . . gr.
15. od komina na żądanie właściciela w specjalnie oznaczonym czasie czyszczonego 50 proc. przy każdej pozycji więcej.
16. za czyszczenie pieca kuchennego lub łazienki . . . . . gr.
17. za czyszczenie pieca pokojowego . . . . gr.
18. za czyszczenie pieca kuchennego w restaurazji . . . . . gr.
19. za czyszczenie rury do pieca do metra . . . gr.
20. za każdy metr następny o 20 gr. więcej.

Komin ewent. szuflada rozumie się jako jeden przewód dymowy w szczycie komina na dachu.

Sprawozdanie z odpisem uchwały rady gminnej należy tu przedłożyć do 15 września 1933.

Nr. I. Rżn. 14-2-33. Mielec, dn. 9 VIII-33.

Ponieważ gminy wiejskie nie wykonują w zupełności nałożonego na nie obowiązku pobierania i przekazywania opłat od widowisk na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża po myśli ustawy z dnia 28.I 1931 r. Dz. U. R. P. Nr. 18. poz. 111 Tymcz Wydział powiatowy zwraca uwagę zarządów gmin na rozporządzenie wykonawcze z dnia 4 maja 1932 r. Dz. U. R. P. Nr. 43. poz. 422 wydane do powyższej ustawy i na swój okólnik z 2.VIII. 1932 r. Nr, II. Pod. kom 1338-32 umieszczony w Nr. 5 „Orędownika“ z 1932 z poleceniem ścisłego wykonywania tych zarządzeń i przestrzegania by z każdego widowiska ustawowe kwoty były ściągnięte a następnie przez P.K.O. odesłane.

Za ścisłe wykonanie tego zarządzenia czynię PP. Wójtów osobiście odpowiedzialnymi.

L: Wet-14-49-33 Mielec, dn. 14.VIII 1933.

Stosownie do art. 75 rozp. Prez. Rzp. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, odszkodowanie należy się za zwierzęta zabite na zarządzenie władz państwowych w wykonaniu tego rozporządzenia, a więc również za zwierzęta zabite w celach rozpoznawczych gdyż art 24 upoważnia władze do zarządzenia zabijania zwierząt w tych celach art. 77 pkt. F, postanawia ogólnie, że odszkodowanie nie należy się w razie nieuczynienia zadość w ciągu 24 godzin obowiązkowi zgłoszenia równi ż zgłoszenie objawów chorobowych u zwierzęcia obowiązuje w myśl art. 20 wszystkich posiadaczy zwierząt, wynika stąd, że w każdym przypadku nieuczynienia zadość temu obowiązkowi musi być w myśl art. 77 pkt. f odmówione odszkodowanie za zwierzęta zabite bez względu na to, czy zabicie następuje w celach rozpoznawczych „art 24, czy też stłumienia zarazy“ n. p. art. 72 przy pomorze i zarazie świń.

Jeżeli więc na podstawie sekcji zwierzęcia zabitego w celach rozpoznawczych stwierdzona zostanie u zwierzęcia choroba, uzasadniająca w myśl art. 20 zgłoszenie, zwłaszcza w formie przewlekłej, a z okoliczności sprawy wynikać będzie, że objawy chorobowe u zwierzęcia (zwierząt) za życia musiały być widoczne dla posiadacza i mogły nasuwać podejrzenie choroby zaraźliwej, właściciel zaś miał świadomość, że choroba zwierzęcia (zwierząt) podlega zgłoszeniu, jednak pomimo tego nie uczynił zgłoszenia należy odszkodowanie odmówić.–

Powyższe należy podać do wiadomości ludności w sposób w gminie praktykowany stosownie do rozporządzenia Min. Rol i Reform Rolnych z dnia 11 sierpnia 1933 L: W-I I-10.

L: Wet.-14-20-33 Mielec, dn. 14.VIII 1933.

Dnia 8 czerwca 1933 wyprowadził z zapowietrzonej zagrody Antoni Świątek z Książnic klacz dotkniętą świerzbem i sprzedał ją na targu w Mielcu.

Polecam Zarzadowi gminy na podstawie ewidencji koni zbadać, czy klacz tę wprowadzono do tamt gminy, podając imię i nazwisko nabywcy oraz czy oglądacz zwierząt stwierdził u klaczy tej objawy chorobowe właściwe świerzbowi i sprawozdania do dni 5-ciu

Starosta powiatowy: (-) Z. Schlichting.

Ogłoszenie.

Na terenie powiatu mieleckiego organizuje się na polecenie Władz Związkowych Placówka „Związku Peowiaków“ organizowana z b. członków P.O.W. (Polska Org. Wojsk.)

O informacje należy się zwracać do Komendanta Placówki Związku Peowiaków na powiat mielecki Obywat Pawlik Dobrowolski (Starostwo Mielec).

Nakładem Starostwa i T. Wydziału pow. w Mielcu. Odpowiedzialny redaktor: Teofil Gumiński. sekr. Rady pow.
Z drukarni M. Fiałkowskiego w Mielcu.